

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.223 van 28 oktober 1999
in de zaak A. 82.284/XII-1844.**

In zake : de provincie ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COOLSAET,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Belgiëlei 159

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap.

Tussenkommende partij :

Lutgarde VAN MEENSEL,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. VAN DER MUSSELE en
Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de provincie ANTWERPEN op 1 februari 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing nr. G00/1998/65/VAN MEENSEL Lutgarde dd. 18 november 1998 van de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs waarbij het beroep van mevrouw Van Meensel tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad Antwerpen dd. 30 juli 1998 wordt ingewilligd, deze beslissing wordt vernietigd en mevrouw Van Meensel bij tuchtmaatregel wordt geschorst voor de duur van veertien dagen";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur D. MAREEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 augustus 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. COOLSAET, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat E. VAN DER MUSSELE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord adjunct-auditeur D. MAREEN, daartoe gemachtigd bij beslissing van 4 november 1998 van de auditeur-generaal, in haar eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Lutgarde VAN MEENSEL met een verzoekschrift van 25 februari 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1. Na een tuchtprocedure schorst de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 30 juli

1998 Lutgarde VAN MEENSEL -studiemeesteres-opvoedster aan het Provinciaal Instituut voor Tuinbouwonderwijs te Mechelen- voor zes maanden, ingaand op 1 september 1998.

Met een op 4 augustus 1998 aangetekend verstuurd brief wordt die beslissing haar betekend; ze is inzonderheid als volgt gemotiveerd :

"Na uitvoerige beraadslaging en afweging enerzijds van de verklaringen, de voorgelegde stukken en het verweer van Mevrouw Lutgarde Van Meensel en haar raadsman Rudy Maene en anderzijds de in het tucht-dossier voorkomende processen-verbaal en overtuigingsstukken, komt de Bestendige Deputatie tot de conclusie dat de aan verweerster tenlastegelegde feiten voldoende bewezen worden geacht en worden toegegeven door betrokkene.

De overtredingen zijn zwaarwichtig, doch vergen niet de zwaarste sanctie.

De ernst van de feiten en de daaruit ontstane vertrouwenscrisis bij de directie van het Provinciaal Instituut voor Tuinbouwonderwijs te Mechelen, verantwoordt een relatief zware sanctie.

De handelingen van betrokkene zijn ontoelaatbaar.

Het feit dat betrokkene bereid is de financiële gevolgen van haar handelen op zich te nemen door betaling van het eerste deel van de goederen voor een bedrag van 181.500 fr. en betaling van het resterende deel van de levering indien onderhandelingen met betrokken firma niet tot een oplossing leiden, pleit ervoor niet de zwaarste sanctie toe te passen.

De goederen die betrokkene betaalt zullen haar worden overhandigd".

2. Op 25 augustus 1998 tekent Lutgarde VAN MEENSEL beroep aan tegen deze beslissing bij de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs.

3. De kamer van beroep beslist op 18 november 1998 het beroep in te willigen, de beslissing te vernietigen en Lutgarde VAN MEENSEL bij tuchtmaatregel te schorsen voor de duur van 14 dagen. Het opleggen van een lichtere tuchtsanctie wordt als volgt verantwoord :

"Overwegende dat vaststaat dat mevrouw VAN MEENSEL op 12 mei 1998 schoonmaakproducten heeft besteld voor

een totaalbedrag van 388.410 F, inclusief B.T.W., en aan de leverancier gevraagd heeft de facturering te verdelen over vier facturen; dat mevrouw VAN MEENSEL hiervoor de nodige kredieten, eveneens verdeeld over vier bedragen, in de boekhouding heeft vastgelegd; dat de feiten ontegensprekelijk een tekortkoming zijn in de uitoefening van het ambt en een tuchtstraf rechtvaardigen; dat evenmin wordt ontkend dat de leverancier als 'bonus' 2 x 20 l vloeibaar wasmiddel heeft geleverd op het adres van een collega van mevrouw VAN MEENSEL maar dat noch mevrouw VAN MEENSEL noch haar collega zich deze producten effectief hebben toegeëigend;

Overwegende dat de Kamer van Beroep overeenkomstig artikel 69, § 2 van het decreet van 27 maart 1991, in laatste aanleg uitspraak doet over het beroep dat door een personeelslid werd ingesteld tegen een door de Inrichtende Macht opgelegde tuchtmaatregel; dat hieruit volgt dat de Kamer van Beroep over de volheid van bevoegdheid beschikt en dat na beroep, het aan de Kamer toekomt de zaak volledig te onderzoeken en de beoordeling van de tuchtoverheid eventueel te corrigeren wanneer ze naar het oordeel van de Kamer te streng is uitgevallen voor het personeelslid;

Overwegende dat de Kamer van Beroep van oordeel is dat te dezen rekening moet gehouden worden met een aantal verzachtende omstandigheden; dat het aannemelijk is dat mevrouw VAN MEENSEL en haar collega zijn omgepraat door de vertegenwoordigers van de firma; dat niet wordt tegengesproken dat mevrouw VAN MEENSEL als kredietverantwoordelijke zelf het Instituut kon verbinden voor dergelijke aankopen en er op het ogenblik van de bestelling geen toezicht is uitgeoefend op haar handelen; dat op het ogenblik dat mevrouw VAN MEENSEL de draagwijdte van haar handelen heeft beseft, de leverancier zich op een strikt juridisch standpunt heeft gesteld en weinig begrip heeft betoond voor de moeilijkheden van mevrouw VAN MEENSEL en pas na lang aandringen o.m. van de directie van het Instituut, bereid was om een deel van de geleverde goederen terug te nemen; dat mevrouw VAN MEENSEL het bedrag van de niet-teruggenomen producten aan het Instituut heeft gestort en zich ook heeft verbonden de andere financiële gevolgen te dragen;

Overwegende dat, zoals gezegd, mevrouw VAN MEENSEL is tekort gekomen in het uitoefenen van haar ambt maar dat er ruime verzachtende omstandigheden moeten in aanmerking genomen worden bij het bepalen van de tuchtstraf; dat de Kamer van Beroep van oordeel is dat een schorsing van zes maanden niet in verhouding staat tot de vaststaande tekortkoming en de reïntegratie van mevrouw VAN MEENSEL quasi onmogelijk maakt; dat een schorsing van veertien dagen voldoende is om, in de gegeven omstandigheden, de tekortkoming

te bestraffen maar toch de betrokkene een kans laat om zich in de school te integreren";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij het volgende aanvoert :

"Verzoekende partij lijdt ingevolge de bestreden beslissing een ernstig nadeel dat niet zonder meer zal kunnen worden hersteld door een eventuele nietigverklaring.

Zij ziet haar tuchtbeslissing houdende schorsing voor zes maanden drastisch herleid tot slechts veertien dagen schorsing, en dit op grond van een gebrekkige motivering in de bestreden beslissing die gemakkelijk kan worden weerlegd. Naar de betrokkene toe wekt dit onvermijdelijk de indruk dat de tuchtfeiten die zij beging veel te ernstig werden opgevat door de Bestendige Deputatie en dat de feiten eigenlijk helemaal niet zo erg zijn. Aan de hand van de uiteengezette ernstige middelen werd aangetoond dat de bestreden beslissing ten onrechte werd genomen, zodat ten onrechte die indruk ontstaat dat de feiten slechts vrij licht waren. Dit hoeft de verzoekende partij niet gedurende de ganse duur van de annulatieprocedure te tolereren. De uitoefening van haar tuchtbevoegdheid vereist immers dat aan de betrokkene duidelijk wordt gemaakt dat de feiten die zij pleegde wel degelijk zeer ernstig waren en dat de tuchtstraf van zes maanden schorsing een terechte en passende straf is in verhouding tot die feiten. Mevrouw Van Meensel vervult immers nog steeds dezelfde functie, zodat dit signaal haar zo snel mogelijk moet worden gegeven. Uit haar beroep bij de kamer van beroep en de procedurestukken die in het raam hiervan werden neergelegd, blijkt immers overduidelijk dat de ernst van de feiten nog steeds niet tot haar is doorgedrongen. De bestreden beslissing hypotheceert de uitwerking van het tuchtrechtelijk

optreden van de Bestendige Deputatie. Indien een tuchtstraf immers enig nuttig effect wil hebben, moet zij snel na de gepleegde feiten kunnen worden uitgevoerd. Dit geldt niet enkel voor het bestraffend karakter van de tuchtstraf, maar nog zoveel meer voor het preventief effect en de waarschuwing die van de tuchtstraf uitgaan, met name de boodschap dat de gepleegde feiten zeer ernstig waren en niet worden geduld door de inrichtende macht. Het belang en de goede werking van de dienst vereisen dat deze boodschap snel duidelijk wordt.

Dit gezagseffect van de tuchtstraf geldt overigens niet enkel ten aanzien van mevrouw Van Meensel, maar ook ten aanzien van de ganse school en de andere betrokkene. Verzoekende partij hoeft niet te dulden dat gedurende al de tijd die zal verlopen tot een uitspraak over het beroep tot nietigverklaring, de onterechte indruk wordt gewekt én naar mevrouw Van Meensel én naar de andere betrokken partijen en de buitenwereld, dat aan de gepleegde feiten niet zwaar wordt getild en zij geen zware sanctie vereisen. Het signaal dat van de tuchtstraf uitgaat, moet nu kunnen weerklinken, zo niet gaat dit signaal grotendeels verloren.

Reeds eerder erkende de Raad van State in een gelijkaardig geval dat een tuchtoverheid die streeft naar de erkenning van haar bevoegdheid om de feiten te kunnen straffen zoals zij wenst, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt. In dit arrest werd gepreciseerd dat het het recht is van de tucht-overheid om als ze meent tuchtrechtelijk te moeten optreden, dat vlug te doen, en dat een schorsing van een beslissing van de kamer van beroep hiertoe kan bijdragen (R.v.St., gemeente Sint-Katelijne-Waver, nr. 56.153, 8 november 1995). Dit arrest is mutatis mutandis ook op de huidige casus van toepassing. Ook hier streeft de tuchtoverheid, de Bestendige Deputatie, naar de erkenning van haar recht om een tuchtstraf houdende schorsing van zes maanden op te leggen. Gelet op de drastische herleiding van zes maanden naar veertien dagen schorsing, heeft de Bestendige Deputatie er belang bij dat de integrale aanvankelijk tuchtstraf zo snel mogelijk wordt uitgevoerd. De schorsing van de bestreden beslissing kan hiertoe bijdragen";

Overwegende dat de verwerende partij daartegenover stelt :

"1. Het door verzoekster aangedragen ernstig nadeel bestaat in het beweerdelijk verloren gaan van het gezagseffect van de tuchtstraf, zowel ten aanzien van mevrouw Van Meensel als ten aanzien van de andere betrokkene (d.i. mevrouw Mombaerts, hoofdschoon-

maakster) indien zij niet snel na de gepleegde feiten kan worden uitgevoerd, hiervoor verwijzend naar 's Raads arrest inzake de gemeente Sint-Katelijne-Waver (nr. 56.153 van 8 november 1995).

2. Verzoekster brengt evenwel geen enkel stuk aan, waaruit blijkt dat mevrouw Mombaerts voor de betreffende feiten waaraan zij medeplichtig was eveneens werd gestraft, zodat het beweerdelijk teloorgaan van het gezagseffect van de tuchtstraf opgelegd aan mevrouw Van Meensel, ten aanzien van de andere betrokkene, niet als MTHEN kan worden aangevoerd.

In het verslag van de directeur L. Van den Bosche wordt wel nog verzocht voor beide personen een tuchtprocedure in te leiden (adm. doss., stuk 4, p. 19), terwijl de Bestendige Deputatie in haar zitting van 11 juni 1998 beslist enkel lastens mevrouw Van Meensel een tuchtprocedure in te leiden (idem, p. 27). Op de zitting van de Bestuurscommissie van het Provinciaal Instituut voor Tuinbouwonderwijs van 3 juli 1998 wordt zelfs afgezien van het verhoren van mevrouw Mombaerts als mede-betrokkene omdat de feiten als voldoende duidelijk worden beschouwd (idem, p. 88).

Het aldus aangedragen nadeel vloeit derhalve niet voort uit de bestreden beslissing als zodanig, doch uit de eigen handelwijze of een eerdere beslissing van de verzoekende partij (m.n. het niet straffen van de andere betrokkene).

3. Ook het belang en de goede werking van de dienst zouden, nog volgens verzoekster, vereisen dat de boodschap dat de feiten zeer ernstig waren, snel duidelijk wordt.

Hieromtrent kan worden verwezen naar 's Raad arrest inzake Stad Gent (nr. 50.683 van 13 december 1994) waarbij het aangedragen MTHEN van de gemeentelijke tuchtoverheid niet wordt weerhouden omdat niet ernstig kan worden staande gehouden dat de weerklank in de media van de niet-goedkeuring van het besluit een zodanige nadelige invloed heeft op de werking van de dienst dat die daardoor ernstig wordt verstoord.

4. De vergelijking met de feiten inzake de Gemeente Sint-Katelijne-Waver gaat dan ook niet op : de betrokkene aldaar was een leraar van het zesde leerjaar van een kleine, gemeentelijke wijksschool aan de rand van de Stad Mechelen, waarbij de vanwege door dat personeelslid begane ernstige feiten het vertrouwen van leerkrachten, leerlingen en ouders danig was geschokt en derhalve van dien aard waren dat deze school, bij een niet snelle uitvoering, terecht kon vrezen voor een daling van het leerlingenaantal (met zijn repercussies op het aantal beschikbare ambten) ten voordele van de grotere scholen in de stad.

De feitelijk gegevens in onderhavige zaak kunnen daarentegen geen schorsing van de tenuitvoerlegging

van de bestreden beslissing verantwoorden, gezien het gezagseffect van de tuchtstraf, gelet op de aard van de gepleegde feiten en de functie die de betrokkene bekleedt, in hoofdzaak dient te gelden ten aanzien van de betrokkene zelf.

Een eventuele vernietiging van het bestreden besluit zal dan ook volstaan om het nuttig effect van de tuchtstraf, een schorsing voor de duur van zes maanden, te laten gelden.

Er weze nog opgemerkt dat aan betrokkene bij nota van 5 juni 1998 van de directeur L. Van den Bosche verbod werd opgelegd nog bestelbons te ondertekenen en werkzaamheden met betrekking tot de boekhouding uit te voeren (ongeacht de tuchtstraf welke haar zal worden opgelegd) (zie adm. doss., stuk 4, p. 35), zodat evenmin kan worden verwezen naar een nadeel als gevolg van het feit dat de betrokkene nog steeds dezelfde functie zou uitoefenen.

5. Ten slotte werd het verzoekschrift tot schorsing dd. 1 februari 1999, ingekomen op de griffie van Uw Raad op 2 februari 1999, gelet op de datum van kennisgeving van de bestreden beslissing op 3 december 1998, precies binnen de uiterste termijn van 60 dagen ingediend, zodat verzoekster zich niet meer rechtsgeldig kan beroepen op een noodzakelijke snelle uitvoering van de tuchtstraf na het plegen van de feiten.

Zodat verzoekster geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonst";

Overwegende dat de tussenkommende partij van haar kant het volgende te kennen geeft :

"- Er is enkel moreel nadeel;

Als reden van dit beweerd ernstig nadeel voert het Bestuur aan dat de ernst van de weerhouden feiten niet voldoende groot lijkt te zijn en de feiten te zeer worden afgezwakt in de ogen van betrokkene en het personeel;

Het gezagseffect zou daardoor worden verminderd vanwege de Directie ten aanzien van betrokkene en van het andere personeel;

Dit zijn morele effecten van de nieuwe beslissing die weloverwogen door de Kamer van Beroep is getroffen zoals hierboven bleek;

Als men als Bestuur zelf bijdraagt tot bepaalde gevolgen waarover men zich hier beklagt komen deze niet in aanmerking als grond voor een MTHEN;

Dit is hier het geval omdat het Bestuur zich vergalloppeerde en te zwaar heeft gestraft, en dan dient men daar de gevolgen van te dragen;

Een en ander is duidelijk te wijten aan het gebrek aan ernst en aandacht bij behandeling van de zaak door de Bestendige Deputatie, zoals aangetoond;

- Dit nadeel (voorzover aanwezig) is ook niet moeilijk te herstellen na vernietiging want die (eventuele) vernietiging, en een mogelijk nieuwe beslissing van de kamer van Beroep zal dan het bewijs zijn van de gepaste eerdere beslissing van het Bestuur;

Zoals eerder aangeduid is de ingeroepen rechtspraak (RvSt. 65.153, 8-11-1995) niet van toepassing omdat die betrekking had op een wijzigende beschikking van de Raad van Beroep wegens het bestaan van een procedurefout en het noodzakelijk herstel ervan door de bevoegde tuchtoverheid;

In dat geval lijkt het er voor buitenstaanders mogelijk op dat ten onrechte of te zwaar is gestraft door de eerste tuchtoverheid, terwijl enkel de procedure moet worden in orde gebracht om wellicht opnieuw dezelfde straf te zien opleggen;

Hier is het helemaal anders, gezien we ons bevinden in de tweede hypothese van dit arrest waarin de kamer van Beroep op juiste wijze en op goede gronden strafvermindering heeft toegestaan;

Het is de soevereine beoordeling van de kamer die in de plaats komt van de eerste rechter, welke laatste zich daarbij moet neerleggen ook al lijdt hij gezichtsverlies;

In dit geval moet de eerste tuchtinstantie zich realiseren dat zij zulks kon voorkomen door aandachtiger en grondiger het dossier en ook de elementen van de verdediging te bestuderen en te behandelen in haar beslissing;

Dit geval toont aan dat een beroepsrechter met volle bevoegdheid overigens noodzakelijk is in de administratieve procedures om betrokkene en andere rechtzoekenden te beschermen tegen o.m. te grote werkdruk en daaruit voortvloeiende gebrekkige behandeling van o.m. tuchtzaken door tuchtmachten, die een veelheid van bevoegdheden te dragen hebben;

- Overigens waarom is geen straf opgelegd aan de persoon die volgens bepaalde informatie medeplichtig zou zijn geweest en kennis nam van de feiten ?

Als de inbreuken zo ernstig bleken volgens de eerste rechter dat 6 maanden schorsing aan verzoekster in tussenkomst moeten worden opgelegd, zou men verwachten dat ook maatregelen aan de andere betrokkene zouden zijn opgelegd, maar dit is niet het geval;

Dat de tuchtoverheid dus zelf een houding aanneemt ten aanzien van de ganse schoolgemeenschap waarbij mevr. Mombaerts niet wordt gestraft is aanleiding voor verzoekster om te stellen dat het Bestuur zelf toegeeft dat relativering van de voorbije feiten mogelijk is;

- Bij beoordeling van de ingeroepen elementen van MTHEN moet men ook rekening houden met de vraag of er een feitelijke weerslag is op het schoolgebeuren, door de bewuste en oordeelkundige strafvermindering

vanwege de Kamer van Beroep in de zaak van betrokkene;

De feiten zijn nooit bekend gemaakt in het publiek noch in de school noch erbuiten, en hebben geen enkel rechtstreeks verband met de opvoeding en het onderwijs dat wordt geboden;

Zelfs in de administratie zal de weerslag gering zijn, niet in het minst omdat uiteindelijk betrokkene een beperking kreeg opgelegd in haar opdracht;

Het kan ook nog worden onderstreept dat men nooit heeft gemeend betrokkene preventief te moeten schorsen, wat precies wel diende te gebeuren indien men meende dat samenwerking en aanwezigheid in de dienst niet verder mogelijk bleek";

Overwegende dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel vooral zoekt in het feit dat de tussenkomen de partij een minder zware tuchtsanctie krijgt dan door de bestendige deputatie beoogd, wat volgens de verzoekende partij als onmiddellijk resultaat heeft dat de signaalfunctie i.v.m. de ernst van de feiten wegvalt, zodat de goede werking van de dienst wordt gehypothecerd; dat een tuchtsanctie tot doel heeft het gedrag van de gesanctioneerde in gunstige zin te wijzigen, zodat niet van de vooronderstelling mag worden uitgegaan dat de tussenkomen de partij geen lering zal trekken uit de lichtere sanctie; dat, afhankelijk van de beoordeling ten gronde, de mogelijkheid van een zwaardere tuchtsanctie vooralsnog niet is uitgesloten en ook van die dreiging een zeker preventief effect uitgaat; dat het argument van de verwerende partij dat het absoluut noodzakelijk is zo spoedig mogelijk een zwaardere tuchtsanctie op te leggen omwille van het preventief effect dat ervan uitgaat t.a.v. Lutgarde VAN MEENSEL die "immers nog steeds dezelfde functie (vervult)", evenmin hout snijdt omdat haar bij nota van 15 juni 1998 door de directeur verbod is opgelegd nog bestelbons te ondertekenen en haar het boekhouden is ontnomen; dat indien in de toekomst toch problemen zouden rijzen met de tussenkomen de partij, de verzoekende partij daartegen kan optreden en die mogelijke -thans louter

hypothetische- problemen niet het directe gevolg zullen zijn van de bestreden beslissing maar van nieuwe gedragingen van de tussenkomende partij; dat aldus niet is aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onontbeerlijk is om de goede werking van de dienst mogelijk te maken; dat ook de verwijzing naar het arrest gemeente SINT-KATELIJNE-WAVER, nr. 56.153, van 8 november 1995, niet opgaat, vermits in die zaak het moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd erkend omdat aan de betrokken inrichtende macht het recht op een eerste en fundamentele tucht-rechtelijke beoordeling werd ontzegd, wat in deze zaak niet het geval is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede cumulatieve schorsingsvoorwaarde, zodat de vordering verworpen dient te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Lutgarde VAN MEENSEL in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig oktober 1900 negenennegentig, door :

de HH. J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.